

IV

(EY-sopimuksen, EU-sopimuksen ja Euratom-sopimuksen nojalla ennen 1. joulukuuta 2009 annetut säädökset)

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/156/EY,

annettu 30 päivänä marraskuuta 2009,

eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta

(kodifioitu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

- EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,
- sekä katsoo seuraavaa:
- (1) Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettua neuvoston direktiiviä 90/426/ETY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Hevoseläimet elävinä eläiminä sisältyvät perustamissopimuksen liitteessä I olevaan tuoteluetteloon.
- (3) Hevoseläinten tuotannon järkipäisen kehityksen varmistamiseksi ja siten tämän alan tuottavuuden lisäämiseksi olisi säädettävä yhteisön tasolla hevosten liikkuvuudesta jäsenvaltioiden välillä.
- (4) Hevoseläinten, erityisesti hevosten, kasvatusta kuuluu yleisesti maatalouden alan toimintaan. Se on tulonlähde osalle maatalousväestöstä.
- (5) On tarpeen poistaa jäsenvaltioiden terveysvaatimusten eroavuudet yhteisön sisäisen hevoseläinten kaupan edistämiseksi.
- (6) Yhteisön sisäisen kaupan yhdenmukaisen kehityksen edistämiseksi olisi säädettävä yhteisön järjestelmästä, jolla ohjataan tuontia kolmansista maista.
- (7) Sellaisten rekisteröityjen hevoseläinten, joiden mukana on tunnistusasiakirja, siirtämisen edellytyksiä kansallisella alueella olisi myös säädettävä.
- (8) Jotta hevoseläimillä voidaan käydä kauppaa, niiden olisi täytettävä tietyt terveysvaatimukset tarttuvien tautien tai tartuntatautien leviämisen välttämiseksi. Vaikuttaa erityisen sopivalta säätää rajoittavien toimenpiteiden mahdollisesta alueellistamisesta.
- (9) Samoista syistä on tarpeen säätää kuljetuksen edellytyksistä ottaen huomioon eläinten hyvinvoinnin edellytykset, joista säädetään eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana 22 päivänä joulukuuta 2004 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1/2005 ⁽⁴⁾.
- (10) Näiden vaatimusten täyttämisen varmistamiseksi olisi säädettävä virkaeläinlääkäriin antamasta terveystodistuksesta, joka seuraa hevoseläinten mukana niiden määräpaikkaan saakka.
- (11) Määrävaltiona olevan jäsenvaltion suorittamien tarkastusten järjestämisestä ja seurannasta sekä täytäntöön pantavista suojatoimenpiteistä säädetään eläinlääkäriin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/425/ETY ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 22. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 42.

⁽³⁾ Katso liitteessä V oleva A osa.

⁽⁴⁾ EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

- (12) On tarpeen säätää komission mahdollisuudesta suorittaa tarkastuksia. Nämä tarkastukset olisi suoritettava yhteisössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa.
- (13) Yhteisön tuontiin kolmansista maista sovellettavien säännösten määrittely edellyttää, että laaditaan luettelo kolmansista maista tai kolmansien maiden osista, joista hevoseläimiä voidaan tuoda.
- (14) Näiden maiden valinnan olisi perustuttava yleisluontoisiin perusteisiin, kuten kotieläinten tautitilanteeseen, eläinlääkintähallinnon organisaatioon ja valtuuksiin sekä voimassa oleviin terveystasomääräyksiin.
- (15) Hevoseläinten tuontia ei myöskään olisi sallittava sellaisista maista, joissa esiintyy uhkana yhteisön kotieläimille olevia tarttuvia eläintauteja tai tartuntatauteja, tai jotka ovat olleet tällaisesta tartunnasta vapaita liian lyhyen ajan. Nämä samat seikat koskevat myös tuontia sellaisista kolmansista maista, joissa suoritetaan rokotuksia tällaisia tauteja vastaan.
- (16) Yleisiä vaatimuksia, joita sovelletaan tuontiin kolmansista maista, olisi täydennettävä kunkin maan tautitilanteen perusteella laadituilla erityisillä vaatimuksilla. Perusteiden tekninen luonne ja vaihtelevuus, joista nämä erityiset edellytykset riippuvat, edellyttävät, että niiden määrittelyssä sovelletaan yhteisön joustavaa ja nopeaa menettelyä, jossa komissio ja jäsenvaltiot toimivat tiiviissä yhteistyössä.
- (17) Yhteisen vakiomallisen todistuksen esittäminen hevoseläimiä tuotaessa on tehokas keino varmistaa yhteisön määräysten soveltaminen. Tällaiset määräykset saattavat sisältää erityissäännöksiä, jotka saattavat vaihdella kyseessä olevan kolmannen maan mukaan, ja tämä olisi otettava huomioon laadittaessa vakiomalleja todistuksia varten.
- (18) Komission nimittämien komission ja jäsenvaltioiden eläinlääkintäasiantuntijoiden olisi vastattava tämän direktiivin vaatimusten noudattamisen varmistamisesta erityisesti kolmansissa maissa.
- (19) Maahantuonnin yhteydessä suoritettavien tarkastusten olisi katettava hevoseläinten alkuperä ja terveydentila.
- (20) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

- (21) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä V olevassa B osassa mainittuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tässä direktiivissä säädetään eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden jäsenvaltioiden välillä ja hevoseläinten kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) 'tilalla' maatalouslaitosta tai valmennustallia, tallia tai yleisesti ottaen tiloja, joissa tavallisesti pidetään tai kasvatetaan hevoseläimiä mitä tahansa käyttöä varten;
- b) 'hevoseläimillä' viljelejä tai kesytettyjä hevosen- (seeprat mukaan lukien) tai aasinsukuisiin eläimiin kuuluvia eläimiä tai näiden lajien risteytysten jälkeläisiä;
- c) 'rekisteröidyillä hevoseläimillä' jalostusta ja polveutumista koskevista edellytyksistä yhteisön sisäisessä hevoseläinten kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/427/ETY⁽²⁾ määritellyllä tavalla rekisteröityjä hevoseläimiä, jotka tunnustetaan
- i) hevoskasvatusviranomaisen tai muun eläimen alkuperämaan toimivaltaisen viranomaisen, joka hoitaa kyseisen eläinrodun kantakirjaa tai rekisteriä, taikka
- ii) kansainvälisen kilpailu- tai urheiluhevosia hallinnoivan yhdistyksen tai organisaation antaman tunnustusasiakirjan avulla;
- d) 'teurastettaviksi tarkoitetuilla hevoseläimillä' hevoseläimiä, jotka on tarkoitettu kuljetettaviksi joko suoraan tai 7 artiklassa tarkoitettun hyväksytyyn keräilykeskuksen kautta teurastamoon teurastettaviksi;
- e) 'jalostukseen ja tuotantoon tarkoitetuilla hevoseläimillä' muita kuin c ja d alakohdassa tarkoitettuja hevoseläimiä;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 55.

- f) 'afrikkalaisesta hevოსrutosta vapaalla jäsenvaltiolla tai kolmannella maalla' jäsenvaltiota tai kolmatta maata, jossa ei ole ollut kliinisiä, serologisia (rokottamattomissa hevoseläimissä) tai epidemiologisia afrikkalaisen hevოსruton merkkejä kyseessä olevalla alueella kahden edeltävän vuoden aikana ja joissa ei ole suoritettu rokotuksia tätä tautia vastaan 12 edellisen kuukauden aikana;
- g) 'ilmoituspakon alaisilla taudeilla' liitteessä I lueteltuja tauteja;
- h) 'virkaeläinlääkärillä' jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaisen keskusviranomaisen nimeämää eläinlääkäriä;
- i) 'tilapäisellä pääsyyllä' kolmannelta maasta peräisin olevan ja yhteisön alueelle enintään 90 päivän ajaksi päästetyn rekisteröidyn hevoseläimen asemaa, joka vahvistetaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen alkuperämaan tautitilanteesta riippuen.

II LUKU

HEVOSELÄINTEN LIIKKUVUUTTA JÄSENVALTIOIDEN VÄLILLÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

3 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava rekisteröityjen hevoseläinten liikkuvuus alueellaan tai hevoseläinten lähettäminen toiseen jäsenvaltioon vain, jos ne täyttävät 4 ja 5 artiklassa säädetyt edellytykset.

Määrävaltiona olevan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin myöntää yleisen tai rajoitetun poikkeuksen jos kyseessä on sellaisten hevoseläinten liikkuvuus,

- joilla ratsastetaan tai joita kuljetetaan urheilu- tai virkistystarkoituksissa yhteisön sisäisten rajojen läheisyydessä sijaitsevia teitä pitkin,
- jotka osallistuvat kulttuuritapahtumiin tai vastaaviin tapahtumiin tai valtuutettujen paikallisten laitosten järjestämiin tapahtumiin yhteisön sisäisten rajojen lähellä,
- jotka on tarkoitettu väliaikaisesti ainoastaan laiduntamaan tai tekemään työtä yhteisön sisäisten rajojen läheisyydessä.

Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tällaista oikeutta, on ilmoitettava myönnettyjen poikkeuksien sisällöstä komissiolle.

4 artikla

1. Hevoseläimissä ei saa tarkastettaessa näkyä taudin kliinisiä merkkejä. Tarkastus on suoritettava 48 tunnin kuluessa ennen

niiden laivausta tai lastausta. Kun kyseessä ovat rekisteröidyt hevoseläimet, tämä tarkastus vaaditaan kuitenkin vain yhteisön sisäistä kauppaa varten, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan soveltamista.

2. Virkaeläinlääkärin on tarkastuksen yhteydessä varmistuttava siitä, ettei ole syytä – erityisesti omistajan tai kasvattajan ilmoitusten perusteella – olettaa hevoseläinten olleen yhteydessä tarttuvasta taudista tai tartuntataudista kärsiviin hevoseläimiin 15:n tutkimusta välittömästi edeltävän päivän aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 kohdan soveltamista pakollisesti ilmoitettaviin tauteihin.

3. Hevoseläimet eivät saa olla jäsenvaltion tarttuvan taudin tai tartuntataudin hävittämishjelmissä teurastettaviksi tarkoitettuja.

4. Hevoseläimet on voitava tunnistaa seuraavasti:

- a) rekisteröityjen hevoseläinten ollessa kyseessä, direktiivissä 90/427/ETY säädetyt tunnistusasiakirjan avulla, jossa on todistettava erityisesti, että tämän artiklan 5 ja 6 kohtaa ja tämän direktiivin 5 artiklaa on noudatettu.

Virkaeläinlääkärin on keskeytettävä tunnistusasiakirjan voimassaolo tämän artiklan 5 kohdassa tai tämän direktiivin 5 artiklassa säädettyjen kieltojen ajaksi. Tunnistusasiakirja on palautettava rekisteröidyn hevosen teurastuksen jälkeen sen myöntäneelle viranomaiselle. Säännökset tämän kohdan täytäntöönpanosta annetaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen;

- b) jalostukseen ja tuotantoon tarkoitettuja hevoseläimiä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetulla menetelmällä.

5. Jäljempänä 5 artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi hevoseläimet eivät saa olla peräisin tilalta, joka on ollut jonkin seuraavan kieltomääräyksen alainen:

- a) jos kaikkia taudille alttiiseen lajiin kuuluvia tilalla olevia eläimiä ei ole teurastettu, alkuperätilaa koskevan kiellon on oltava kestoaltaan vähintään

- i) kuusi kuukautta, kun kyseessä ovat hevoseläimet, joiden epäillään saaneen astumataudin, alkaen viimeisestä todellisesta tai mahdollisesta kosketusajankohdasta sairaseen eläimeen. Kun kyseessä on ori, kiello on kuitenkin voimassa, kunnes eläin kuohitaan;

- ii) kuusi kuukautta, kun kyseessä on räkätauti tai hevosen tarttuva aivo-selkäydintulehdus, alkaen siitä päivästä, kun kyseisestä taudista kärsivät hevoseläimet on teurastettu;
- iii) siihen saakka, jolloin tartunnan saaneiden eläinten teurastuksen jälkeen jäljellä olevien eläinten reaktio kahteen kolmen kuukauden välein suoritettuun Cogginsin kokeeseen on negatiivinen, kun kyseessä on näivetyystauti;
- iv) kuusi kuukautta viimeisestä todetusta tapauksesta, kun kyseessä on *vesicular stomatitis* -tartunta;
- v) yksi kuukausi viimeisestä todetusta tapauksesta, kun kyseessä on raivotauti;
- vi) 15 päivää viimeisestä todetusta tapauksesta, kun kyseessä on pernarutto;
- b) jos kaikki taudille alttiiseen lajiin kuuluvat tilalla olevat eläimet on teurastettu ja tilat desinfioitu, kiellon on oltava kestoaltaan 30 päivää eläinten hävittämispäivästä ja tilojen desinfiointipäivästä alkaen, lukuun ottamatta pernaruttoa, jolloin kiellon kesto on 15 päivää.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat poiketa näistä kielto- ja rajoitustiedoista hippodromien ja kilparatojen osalta, ja niiden on ilmoitettava myönnettyjen poikkeusten laadusta komissiolle.

6. Kun jäsenvaltio laatii tai on laatinut vapaaehtoisen tai pakollisen torjuntaohjelman jotakin sellaista tautia varten, jolle hevoseläimet ovat alttiita, se voi esittää ohjelman komissiolle Belgian, Tanskan, Saksan, Irlannin, Kreikan, Espanjan, Ranskan, Italian, Luxemburgin, Alankomaiden, Portugalin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta kuuden kuukauden kuluessa 4 päivästä heinäkuuta 1990, Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta 1 päivästä tammikuuta 1995, Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian osalta 1 päivästä toukokuuta 2004 sekä Bulgarian ja Romanian osalta 1 päivästä tammikuuta 2007, ilmoittaen siinä erityisesti:

- a) tautitilanteen alueellaan;
- b) ohjelman perusteet ottaen huomioon taudin merkityksen ja ohjelman kulut suhteessa siitä saatavaan hyötyyn;
- c) maantieteellisen alueen, jossa ohjelma pannaan täytäntöön;

- d) laitoksiin sovellettavat luokitukset, vaatimukset, jotka kunkin lajin on saavutettava ja käytettävät koemenettelyt;
- e) ohjelman valvontamenettelyt;
- f) toimenpiteet, jotka toteutetaan, jos tila jostakin syystä menettää asemansa;
- g) toimenpiteet, jotka toteutetaan, jos ohjelman määräysten mukaisesti suoritettujen kokeiden tulokset ovat positiivisia;
- h) kyseisen jäsenvaltion alueella käytävän kaupan ja yhteisön sisäisen kaupan välisen suhteen syrjimättömän luonteen.

Komissio tutkii jäsenvaltioiden esittämät ohjelmat. Se hyväksyy tarvittaessa ohjelmat 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Muut yleiset tai erityiset lisätakeet, joita saatetaan tarvita yhteisön sisäisessä kaupassa, voidaan määrittellä samaa menettelyä noudattaen. Tällaiset takeet eivät saa ylittää jäsenvaltion omalla alueellaan vaatimia takuita.

Jäsenvaltioiden esittämiä ohjelmia voidaan muuttaa tai täydentää 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Jo hyväksytyjä ohjelmia tai toisen alakohdan mukaisesti määritellyjä takeita voidaan muuttaa tai täydentää samaa menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole vapaat afrikkalaisesta hevosruutosta, saavat lähettää hevoseläimiä alueensa siitä osasta, jota pidetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tartunta-alueena, ainoastaan 5 kohdassa säädetyillä edellytyksillä.

2. Jäsenvaltion alueen osaa pidetään afrikkalaisen hevosruuton tartunta-alueena, jos

- a) kliiniset, serologiset (rokottamattomissa eläimissä) ja/tai epidemiologiset tulokset ovat osoittaneet, että afrikkalaista hevosruuttoa on esiintynyt kahden edellisen vuoden aikana, tai
- b) rokotuksia afrikkalaista hevosruuttoa vastaan on suoritettu 12 edellisen kuukauden aikana.

Sen alueen osan, jota pidetään afrikkalaisen hevosruton tartunta-alueena, on käsitettävä vähintään

- a) tartuntakeskuksen ympärillä oleva suojavyöhyke, joka on säteeltään vähintään 100 kilometriä;
- b) valvontavyöhyke, joka ulottuu vähintään 50 kilometriä suojavyöhykkeen ulkopuolelle ja jolla ei ole suoritettu rokotuksia 12 edellisen kuukauden aikana.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin alueisiin ja vyöhykkeisiin liittyvät afrikkalaisen hevosruton valvontasäännöt ja torjuntatoimenpiteet ja niihin liittyvät poikkeukset eritellään afrikkalaisen hevosruton valvontasäännöistä ja torjuntatoimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/35/ETY⁽¹⁾.

4. Kaikki suojavyöhykkeellä olevat rokotetut hevoseläimet on rekisteröitävä ja merkittävä direktiivin 92/35/ETY 6 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

Tunnistusasiakirjassa ja/tai terveystodistuksessa on viitattava selvästi tällaiseen rokotukseen.

5. Jäsenvaltio saa lähettää 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua aluetta vain seuraavat vaatimukset täyttäviä hevoseläimiä:

- a) ne on lähetettävä tartuntaa levittävien hyönteisten vaikutus huomioon ottaen vain tiettyinä aikoina vuodesta, jotka vahvistetaan 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen;
- b) niissä ei saa näkyä mitään afrikkalaisen hevosruton kliinisiä oireita 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tutkimuksen suorittamispäivänä;
- c) niille on tehty kahdesti liitteessä IV kuvailtu testi afrikkalaisen hevosruton varalta; kokeiden välin on oltava 21–30 päivää ja jälkimmäinen koe on oltava tehty viimeistään 10 päivää ennen lähettämistä, ja tuloksena on joko
 - i) negatiivinen tulos, jos niitä ei ole rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan, tai
 - ii) ettei vasta-aineen määrän kasvua ole todettu ja rokotusta ei ole suoritettu kahden edellisen kuukauden aikana, jos ne on rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan.

Jäljempänä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan, kun Euroopan elintarviketurvallisuusvi-

ranomaisen lausunto on saatu, hyväksyä muita valvontamenetelmiä;

- d) niitä on täytynyt pitää karanteenasemalla vähintään 40 päivän ajan ennen lähettämistä;
- e) niitä on suojeltu tartuntaa levittäviltä hyönteisiltä karanteenijakson aikana ja karanteenasemalta lähetyspaikalle kuljetamisen aikana.

6 artikla

Jäsenvaltiot, jotka panevat täytäntöön 4 artiklan 5 kohdassa säädettyjä takeita vastaavat takeet antavan vaihtoehdoisen valvontajärjestelmän hevoseläinten liikkuvuudesta niiden alueella, voivat vastavuoroisesti myöntää toisilleen poikkeuksia 4 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännöksistä.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

7 artikla

1. Hevoseläimet on kuljetettava mahdollisimman pian alkuperätilalta joko suoraan tai eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohdan o alakohdassa määritellyn hyväksytyyn keräilykeskuksen, 'keräyskeskus', kautta määräpaikkaan ajoneuvoissa tai konteissa, jotka on puhdistettu säännöllisesti ja desinfioitu desinfiointiaineella lähetettävän jäsenvaltion vahvistamin säännöllisin määräajoin. Ajoneuvojen on oltava siten suunniteltuja, ettei hevoseläinten lantaa, kuivikkeita tai rehua pääse leviämään ajoneuvosta kuljetuksen aikana. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1/2005 soveltamista, kuljetus on suoritettava siten, että hevoseläinten terveyttä ja hyvinvointia voidaan suojella tehokkaasti.

2. Määrävaltiona oleva jäsenvaltio voi myöntää yleisen tai rajoitetun poikkeuksen joistakin 4 artiklan 5 kohdan vaatimuksista sellaisen eläimen osalta, jonka mukana on erityinen merkintä, joka osoittaa sen olevan tarkoitettu teurastettavaksi edellyttäen, että liitteen III mukaisessa terveystodistuksessa mainitaan tämä poikkeus.

Jos tällainen poikkeus myönnetään, on teurastettaviksi tarkoitettujen hevoseläimien kuljetettava suoraan määrättyyn teurastamoon ja teurastettava viiden päivän kuluessa niiden teurastamoon tuomisesta.

3. Virkaeläinlääkärin on merkittävä rekisteriin teurastetun eläimen tunnistusnumero tai tunnistusasiakirjan numero ja toimitettava lähetyspaikan toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä vakuutus siitä, että eläin on teurastettu.

⁽¹⁾ EYVL L 157, 10.6.1992, s. 19.

⁽²⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että
 - a) tiloilta pois vietävien rekisteröityjen hevoseläinten mukana on 4 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetty tunnistusasiakirja sekä, jos ne on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan, liitteessä II säädetty terveyttä koskeva vakuutus;
 - b) jalostusta, tuotantoa tai teurastusta varten tarkoitettujen hevoseläinten mukana on oltava niiden kuljetuksen aikana liitteen III mukainen terveystodistus.
2. Terveystodistus tai, rekisteröityjen hevoseläinten ollessa kyseessä terveyttä koskeva vakuutus, on, tämän kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan soveltamista, laadittava hevosten lastausta edeltävien 48 tunnin aikana tai muussa tapauksessa viimeistään viimeisenä sitä edeltävänä työpäivänä vähintään yhdellä lähettävän ja määräpaikkana olevan jäsenvaltion virallisista kielistä. Terveystodistuksen tai terveyttä koskevan vakuutuksen voimassaoloaika on 10 päivää. Terveystodistus tai terveyttä koskeva vakuutus on laadittava yhdelle liuskalle.
3. Muiden kuin rekisteröityjen hevoseläinten liikkuvuudessa jäsenvaltioiden välillä voidaan käyttää yhtä terveystodistusta lähetystä kohti, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua yksittäisen terveystodistuksen sijasta.

9 artikla

Direktiivissä 90/425/ETY säädettyjä sääntöjä sovelletaan erityisesti alkuperäpaikassa suoritettaviin tarkastuksiin, määräpaikkana olevassa jäsenvaltiossa suoritettavien tarkastusten järjestämiseen ja seurantaan sekä täytäntöön pantaviin suojoitoimenpiteisiin.

10 artikla

Komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat tarpeen mukaan tämän direktiivin yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi ja yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa suorittaa tarkastuksia kyseessä olevassa paikassa. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tällaisten tarkastusten tuloksista.

Jäsenvaltioiden, joiden alueella tarkastus suoritetaan, on annettava asiantuntijoille kaikkea heidän tehtävänsä suorittamisessa tarvittavaa apua.

Yleiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta annetaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

III LUKU

KOLMANSISTA MAISTA TAPAHTUVAA HEVOSELÄINTEN TUONTIA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

11 artikla

Yhteisöön tuotujen hevoseläinten on täytettävä 12–16 artiklassa säädetyt edellytykset.

12 artikla

1. Hevoseläimiä saa tuoda yhteisöön ainoastaan niistä kolmansista maista, jotka mainitaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laadittavassa tai muutettavassa luettelossa.

Kun otetaan huomioon terveystilanne ja kolmannen maan hevoseläinten osalta toimittamat takeet, 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan päättää, että tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lupa koskee kolmannen maan koko aluetta tai ainoastaan osaa sen alueesta.

Tätä varten on asiaan liittyvien kansainvälisten standardien pohjalta otettava huomioon se, miten kolmas maa soveltaa ja panee täytäntöön kyseisiä standardeja, erityisesti alueellistamisen periaatetta, omalla alueellaan ja muista kolmansista maista ja yhteisöstä tapahtuvaa tuontia koskeviin kyseisen maan terveysvaatimuksiin nähden.

2. Laadittaessa tai muutettaessa 1 kohdassa säädettyä luetteloa on erityisesti otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) hevoseläinten, muiden kotieläiminä pidettävien eläinten ja luonnonvaraisten eläinten terveystilanne kolmannessa maassa erityisesti eksoottisten eläintautien osalta ja kaikki sellaiset yleiseen terveys- ja ympäristötilanteeseen kolmannessa maassa liittyvät näkökohdat, jotka saattavat aiheuttaa riskin yhteisön terveys- ja ympäristötilanteelle;
- b) eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskeva kolmannen maan lainsäädäntö;
- c) toimivaltaisen eläinlääkintäviranomaisen ja sen tarkastusyksiköiden organisaatio, näiden yksiköiden valtuudet, niihin kohdistuva valvonta sekä niiden käytettävissä olevat mahdollisuudet soveltaa kansallista lainsäädäntöä tehokkaasti, henkilöstö ja laboratoriovalmiudet mukaan lukien;
- d) takeet, jotka kolmannen maan toimivaltainen eläinlääkintäviranomainen voi antaa kyseessä olevien, eläinten terveyttä koskevien yhteisön edellytysten noudattamisen tai vastaavuuden osalta;
- e) kolmannen maan mahdollinen jäsenyys Maailman eläintautijärjestössä (OIE) sekä kolmannen maan toimittamien, hevoseläinten tarttuvien tautien tai tartuntatautien ja erityisesti OIE:n luetteloiden ja tämän direktiivin liitteessä I lueteltujen tautien esiintymistä sen alueella koskevien tietojen säännöllisyys ja nopeus;

f) kolmannen maan antamat takeet siitä, että se ilmoittaa suoraan komissiolle ja jäsenvaltioille

i) 24 tunnin kuluessa liitteessä I lueteltujen hevoseläinten tartuntatautiin esiintymisen vahvistumisesta ja kaikista kyseisten tautien rokotuspolitiikkaan tehdyistä muutoksista;

ii) sopivan määräajan kuluessa kaikista hevoseläimistä ja erityisesti niiden tuontia koskeviin kansallisiin terveystilanteisiin ehdotetuista muutoksista;

iii) säännöllisin väliajoin hevoseläinten terveystilanteesta alueellaan;

g) kokemukset aiemmasta elävien hevoseläinten tuonnista kyseisestä kolmannesta maasta ja mahdollisten tuontitarkastusten tulokset;

h) kolmannessa maassa tehtyjen yhteisön tarkastusten ja/tai valvontakäyntien tulokset, erityisesti tulokset toimivaltaisten viranomaisten arvioimisesta, sekä, jos komissio sitä vaatii, toimivaltaisten viranomaisten esittämä raportti niiden suorittamista tarkastuksista;

i) kolmannessa maassa voimassa olevat tarttuvien eläintautien ja eläinten tartuntatautiin ehkäisyä ja valvontaa koskevat säännöt ja niiden täytäntöönpano, muista kolmansista maista tapahtuvaa hevoseläinten tuontia koskevat säännöt mukaan lukien.

3. Komissio huolehtii siitä, että 1 kohdan mukaisesti laadittu tai muutettu ajan tasalle saatettu luettelo julkistetaan.

Kyseinen luettelo voidaan yhdistää muihin eläinten ja kansanterveyden suojelemiseksi laadittuihin luetteloihin, ja se voi sisältää myös terveystodistusten malleja.

4. Erityiset tuontiedellytykset kullekin kolmannelle maalle tai kolmansien maiden ryhmälle vahvistetaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ottaen huomioon hevoseläinten terveystilanteen kyseisessä kolmannessa maassa tai kyseisissä kolmansissa maissa.

5. Yksityiskohtaiset säännöt 1–4 kohdan soveltamiseksi ja perusteet kolmansien maiden tai niiden osien sisällyttämiseksi 1 kohdassa säädettyyn luetteloon voidaan antaa 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Hevoseläinten on oltava peräisin kolmansista maista, jotka

a) ovat vapaita afrikkalaisesta hevosrutosta;

b) ovat olleet vapaita Venezuelan *equine encephalomyelitis* -tartunnasta (VEE) kahden vuoden ajan;

c) ovat olleet vapaita astumataudista ja räkätaudista kuuden kuukauden ajan.

2. Jäljempänä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan

a) päättää, että tämän artiklan 1 kohdan säännöksiä sovelletaan vain osaan kolmannen maan alueesta.

Niissä tapauksissa, joissa afrikkalaista hevosruttoa koskevia vaatimuksia sovelletaan alueellisesti, on noudatettava vähintään 5 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä;

b) vaatia lisätakeita yhteisölle vieraiden tautien osalta.

14 artikla

Hevoseläinten on ennen sitä päivää, jona ne lastataan määrävälistä olevaan jäsenvaltioon kuljettamista varten, oltava ollut keskeytyksettä 15 artiklaa noudattaen tehtävissä päätöksissä määritettävän ajan kolmannen maan alueella tai alueen osassa taikka, jos säännöksiä sovelletaan alueellisesti, 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määritellyssä alueen osassa.

Niiden on oltava peräisin eläinlääkinnälliseen valvontaan asetetulta tilalta.

15 artikla

Hevoseläinten tuonti kolmannen maan alueelta tai sen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määritellystä, 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditussa luettelossa mainitusta osasta, on sallittua vain, jos hevoseläimet 13 artiklassa olevien vaatimusten lisäksi

a) ovat 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksytyt hevoseläinten tuontia kyseisestä maasta koskevien terveysvaatimusten mukaisia kyseessä oleva laji ja hevoseläinten ryhmittely huomioon ottaen.

Edellä 4 ja 5 artiklassa säädetty vaatimukset ovat vertailuperusteena kyseisten terveysvaatimusten vahvistamiselle; ja

b) hevoseläinten on täytettävä seuraavat vaatimukset, kun kolmas maa ei ole ollut vapaa *vesicular stomatitis* -tartunnasta tai virusarteriitista vähintään kuuden kuukauden ajan:

i) niiden on oltava peräisin tilalta, joka on ollut vapaa *vesicular stomatitis* -tartunnasta vähintään kuuden kuukauden ajan ja niiden on täytynyt reagoida negatiivisesti ennen lähettämistä suoritettuun serologiseen kokeeseen;

ii) kun kyseessä on virusarteriitti, on urospuolisten hevoseläinten täytynyt reagoida negatiivisesti serologiseen kokeeseen tai viruksen eristämiskokeeseen tai muuhun 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksytyyn kokeeseen, joka takaisi että eläin on viruksesta vapaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan b alakohdan soveltamista.

Jäljempänä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan, kun Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunto on saatu, määrittellä ne urospuolisten hevoseläinten ryhmät, joihin tätä vaatimusta sovelletaan.

16 artikla

1. Hevoseläimet on voitava tunnistaa 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja niiden mukana on oltava viejämaana olevan kolmannen maan virkaeläinlääkäriin antama terveystodistus. Tämä terveystodistus / tämän terveystodistuksen on

a) annettava eläinten lastauspäivänä määräpaikkana olevaan jäsenvaltioon lähettämistä varten tai, kun kyseessä ovat rekisteröidyt hevoset, viimeisenä työpäivänä ennen lastausta;

b) laadittava ainakin yhdellä määrävaltiona olevan jäsenvaltion virallisella kielellä ja yhdellä sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa tuontitarkastus suoritetaan;

c) oltava eläinten mukana alkuperäiskappaleena;

d) todistettava, että eläimet täyttävät tämän direktiivin ja tämän direktiivin perusteella säädettyt vaatimukset kolmansista maista tulevan tuonnin osalta;

e) oltava laadittu yhdelle liuskalle;

f) oltava osoitettu yhdelle vastaanottajalle tai, kun kyse on teurastettaviksi tarkoitetuista eläimistä, yhdelle lähetykselle edellyttäen, että eläimet on merkitty ja yksilöity oikein.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän mahdollisuuden käytöstä.

2. Terveystodistus on laadittava 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetun mallin mukaiselle lomakkeelle.

17 artikla

1. Teurastettaviksi tarkoitettujen hevoseläimien on vietävä joko suoraan 7 artiklassa tarkoitettua hyväksytyyn keräilykeskuksen kautta teurastamoon välittömästi niiden saavuttua määrävaltioon olevaan jäsenvaltioon ja ne on teurastettava 15 artiklan mukaisesti tehtävissä päätöksissä eriteltävän määräajan kuluessa terveystodistuksen mukaisesti.

2. Jollei 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen mahdollisesti hyväksytyissä erityisissä edellytyksissä toisin säädetä, määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisena voi eläinten terveyssyistä määrätä, mihin teurastamoon tällaiset hevoseläimet on vietävä.

18 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission eläinlääkintäasiantuntijat suorittavat tarkastuksia paikalla sen todentamiseksi, noudatetaanko tämän direktiivin ja erityisesti 12 artiklan 2 kohdan säännöksiä käytännössä.

Jos tämän artiklan mukaisesti suoritetuissa tarkastuksissa tulee esiin vakavia tosiasioita hyväksytyä tilaa vastaan, komissio ilmoittaa tästä välittömästi jäsenvaltioille ja tekee heti päätöksen, jolla hyväksyminen keskeytetään. Lopullinen päätös tehdään 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Komissio nimeää jäsenvaltioiden ehdotuksesta jäsenvaltioiden asiantuntijat, joille kyseiset tarkastukset uskotaan.

Tarkastukset tehdään yhteisön nimissä ja se vastaa kaikista tästä aiheutuvista kuluista.

Kyseisten tarkastusten taajuus ja menettely on määritettävä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Jäljempänä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen

a) voidaan päättää, että kolmannesta maasta tai kolmannen maan osasta tuleva tuonti rajoitetaan hevoseläinten tiettyihin lajeihin tai ryhmiin;

- b) sen estämättä mitä 15 artiklassa säädetään, on vahvistettava erityiset edellytykset rekisteröityjen hevoseläinten tai erityistarkoituksiin tarkoitettujen hevoseläinten väliaikaista yhteisön alueelle tuomista varten tai niiden takaisin yhteisön alueelle tuomista varten tilapäisen poisviennin jälkeen;
- c) on määritettävä edellytykset tilapäisen maahantuloluvan muuttamiseksi pysyväksi maahantuloluva;
- d) voidaan nimetä yhteisön vertailulaboratorio yhtä tai useampaa liitteessä I lueteltua hevoseläinten tautia varten ja vahvistaa hevoseläinten infektioautien taudinmäärityksestä jäsenvaltioissa vastaavien laboratorioden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat toimet, tehtävät ja menettelyt.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

Liitteitä I–IV muutetaan 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

21 artikla

1. Komissiota avustaa elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾ 58 artiklalla perustettu elintarvikeketju ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan 15 päivää.

22 artikla

Kumotaan direktiivi 90/426/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä V olevassa A osassa mainituilla säädöksillä, sanottu kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuutta noudattaa liitteessä V olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

23 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 2 päivästä tammikuuta 2010.

24 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. O. LITTORIN

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

LIITE I

TAUDIT, JOISTA ON ILMOITETTAVA

Seuraavista taudeista on ilmoitettava:

- astumatauti
 - räkätauti
 - hevosen tarttuva aivo-selkäydintulehdus (kaikki tyypit mukaan lukien VEE)
 - näivetystauti
 - raivotauti
 - pernarutto
 - afrikkalainen hevosrutto
 - *vesicular stomatitis*
-

LIITE II

MALLI

TERVEYTTÄ KOSKEVA VAKUUTUS ^(a)

Passin numero

Minä allekirjoittanut todistan ^(b), että edellä mainittu eläin täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) se on tutkittu tänään eikä siinä näy taudin kliinisiä merkkejä,
- b) sitä ei ole tarkoitettu teurastettavaksi tartuntataudin kansallisen hävittämissuunnitelman mukaisesti,
- c) — se ei ole peräisin jäsenvaltion alueelta tai alueen osasta, johon sovelletaan rajoituksia afrikkalaisen hevosruton vuoksi, tai

se on peräisin jäsenvaltion alueelta tai alueen osasta, johon sovelletaan rajoituksia afrikkalaisen hevosruton vuoksi, ja sille on hyväksyttävien tuloksien suoritus direktiivin 2009/156/EY 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen testien ja välisenä aikana ^(c),

— sitä ei ole rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan tai

se on rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan päivänä kuuta ^(c) ^(d),

- d) se ei ole peräisin tilalta, johon sovelletaan eläinten terveyteen liittyvistä syistä kieltomääräyksiä, eikä se ole ollut kosketuksissa sellaisen tilan hevoseläimiin, johon sovellettiin eläinten terveyteen liittyvistä syistä kieltomääräyksiä:

— astumatautiin sairastuneeksi epäiltyjen hevoseläinten osalta kuuden kuukauden aikana viimeisestä päivästä, jolloin eläin on ollut tai on mahdollisesti ollut yhteydessä sairaaseen eläimeen. Oriiden osalta kieltä on kuitenkin voimassa eläimen kuohintaan asti,

— räkätaudin tai hevosen enkefalomyeliitin osalta kuuden kuukauden aikana siitä päivästä, jona näihin tauteihin sairastuneet hevoseläimet on teurastettu,

— näivetystaudin osalta siihen päivään asti, jona tartunnan saaneiden eläinten teurastuksen jälkeen jäljelle jääneet eläimet ovat reagoineet negatiivisesti kahteen kolmen kuukauden välein suoritettuun Cogginsin testiin,

— vesikulaarisen stomatiitin osalta kuuden kuukauden aikana viimeisestä tapauksesta,

— rabioksen osalta yhden kuukauden aikana viimeisestä tapauksesta,

— pernaruton osalta 15 vuorokauden aikana viimeisestä tapauksesta,

— jos tilan kaikki taudille alttiiseen lajiin kuuluvat eläimet on teurastettu ja tilat desinfioitu 30 vuorokauden aikana siitä, kun eläimet hävitettiin ja tilat desinfioitiin, jollei kyseessä ole pernarutto, jolloin kieltä on 15 vuorokautta,

^(a) Tätä vakuutusta ei tarvita, jos on olemassa direktiivin 2009/156/EY 6 artiklan mukainen kahdenvälinen sopimus.

^(b) Voimassa 10 päivän ajan.

^(c) Tarpeeton viivataan yli.

^(d) Rokotuspäivä on merkittävä passiin.

- e) parhaan tietoni mukaan se ei ole ollut kosketuksissa tarttuvaan tautiin sairastuneisiin hevoseläimiin tämän ilmoituksen antamista edeltäneiden 15 vuorokauden aikana,
- f) se on tarkastusajankohtana siinä kunnossa, että se voidaan kuljettaa aiotulla matkalla asetuksen (EY) N:o 1/2005^(e) säännösten mukaisesti.

Päivämäärä	Paikka	Virkaeläinlääkärin leima ja allekirjoitus ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nimi suuraakkosin ja asema

^(e) Tällä säännöksellä ei myönnetä eläinkuljetusten harjoittajille poikkeusta niille voimassa olevissa yhteisön säännöksissä asetetuista velvoitteista, erityisesti kun on kyse eläinten kuntoa kuljetuksen aikana koskevista vaatimuksista.

LIITE III

MALLI

TERVEYSTODISTUS

Jäsenvaltioiden välistä kauppaa varten

HEVOSELÄIMET

EUROOPAN YHTEISÖ

Yhteisön sisäisen kaupan todistus

Osa I: Eräai koskevat tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi				I.2. Todistuksen viitenumero		I.2.a. Paikallinen viitenumero								
	Osoite Postinro				I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen										
					I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen										
	I.5. Vastaanottaja Nimi				I.6. Alkuperäisten liitetodistusten numerot Lähetyistä seuraavien asiakirjojen numerot										
	Osoite Postinro				I.7.										
	I.8. Alkuperämaa		ISO-koodi	I.9. Alkuperäalue		Koodi	I.10. Määränpäämaa		ISO-koodi	I.11. Määränpääalue		Koodi			
	I.12. Alkuperäpaikka				I.13. Määräpaikka										
	Tila ☐		Keräyskeskus ☐		Muu ☐		Tila ☐		Keräyskeskus ☐		Käsittelylaitos ☐				
											Muu ☐				
	Nimi				Hyväksyntänumero				Nimi				Hyväksyntänumero		
Osoite								Osoite							
Postinro								Postinro							
I.14. Lastauspaikka				I.15. Lähtöpäivä ja -aika				Postinro							
I.16. Kuljetusvälineet				I.17. Kuljetusyritys				Nimi				Hyväksyntänumero			
Lentokone ☐		Laiva ☐		Junavaunu ☐		Osoite									
Maantieajoneuvo ☐		Muu ☐				Postinro		Jäsenvaltio							
Tunnistetiedot:															
I.18. Tavarankuvaus						I.19. Nimikenumero (CN-koodi)									
						I.20. Lukumäärä/paino									
I.21.						I.22. Pakkausten lukumäärä									
I.23. Sinetin/kontin nro						I.24. Pakkausten tyyppi									
I.25. Tavaralle annettu todistus seuraavaan tarkoitukseen															
Karjankasvatus ☐		Rekisteröidyt hevoset ☐		Teurastus ☐		Muu ☐									
I.26. Kauttakuljetus kolmannessa maassa ☐				I.27. Kauttakuljetus jäsenvaltioissa ☐											
Kolmas maa		ISO-koodi		Jäsenvaltio		ISO-koodi									
Poistumispaikka		Koodi		Jäsenvaltio		ISO-koodi									
Maahantulopaikka		Rajatarkastusaseman nro		Jäsenvaltio		ISO-koodi									
I.28. Vienti ☐				I.29. Arvioitu kuljetusaika											
Kolmas maa		ISO-koodi													
Poistumispaikka		Koodi													
I.30. Reittisuunnitelma															
Kyllä ☐		Ei ☐													
I.31. Tavaroiden tunnistustiedot															
Laji (Tieteellinen nimi)				Tunnistusjärjestelmä											

EUROOPAN YHTEISÖ

Rekisteröidyt hevoseläimet, jalostukseen ja kasvatukseen tarkoitetut hevoseläimet,
teurastettaviksi tarkoitetut hevoseläimet

		II.a. Todistuksen viite-numero	II.b. Paikallinen viite-numero	
II Osa: Todistus	II.	Terveyttä koskevat tiedot ⁽¹⁾		
		Minä allekirjoittanut todistan, että edellä esitetty/esitetty eläin/eläimet täyttää/täyttävät seuraavat vaatimukset:		
		II.1.	se/ne on tutkittu tänään eikä siinä/niissä näy taudin kliinisiä merkkejä;	
		II.2.	sitä/niitä ei ole tarkoitettu teurastettavaksi/teurastettaviksi tartuntataudin kansallisen hävittämissuunnitelman mukaisesti;	
		<i>joko</i> ⁽²⁾	[II.3.	se/ne ei/eivät ole peräisin jäsenvaltion alueelta tai alueen osasta, johon sovelletaan rajoituksia afrikkalaisen hevosruton vuoksi;]
		<i>tai</i> ⁽²⁾	[II.3.	se/ne on/ovat peräisin jäsenvaltion alueelta tai alueen osasta, johon sovelletaan rajoituksia afrikkalaisen hevosruton vuoksi, on/ovat olleet vähintään 40 päivän ajan ennen lähettämistä tartunnanlevittäjiltä suojatulla karanteeniasemalla ja sille/niille on suoritettu direktiivin 2009/156/EY liitteessä IV kuvailtu testi afrikkalaisen hevosruton viruksen vasta-aineiden osoittamiseksi, joka on suoritettu samanaikaisesti kahdesta verinäytteestä, joiden ottamismääriä on 21–30 päivää ja joista toinen on otettu (lisää päivämäärä) ja toinen lähettämistä edeltävien 10 päivän aikana (lisää päivämäärä);
		<i>joko</i> ⁽³⁾	[negatiivinen tulos kummassakin, jos sitä/niitä ei ole rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan;]	
		<i>tai</i> ⁽²⁾	[ei vasta-aineiden määrän kasvua, jos se/ne on rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan;]	
		<i>joko</i> ⁽³⁾	[II.4.	sitä/niitä ei ole rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan;]
		<i>tai</i> ⁽²⁾	[II.4.	[II.4 se/ne on rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan (lisää päivämäärä); ,
		<i>joko</i> ⁽³⁾	[vähintään kaksi kuukautta ennen todistuksen antamista;]	
		<i>tai</i> ⁽²⁾	[vähintään kaksi kuukautta ennen karanteeniasemalle tuloa;]	
	II.5.	se/ne ei/eivät ole peräisin tilalta/tiloilta, johon/joihin sovelletaan eläinten terveyteen liittyvistä syistä kielto määräyksiä, joissa määrätään vähintään yhdestä seuraavista ehdoista:		
	<i>joko</i> ⁽³⁾	[tilan kaikkia a–g kohdassa luetelluille taudeille alttiiseen lajiin kuuluvia eläimiä ei teurastettu ja kielto oli voimassa vähintään:		
	a)	astumatautiin sairastuneiksi epäiltyjen hevoseläinten osalta		
	<i>joko</i> ⁽²⁾	[kuuden kuukauden ajan viimeisestä päivästä alkaen, jolloin eläin on ollut tai on mahdollisesti ollut yhteydessä sairaaseen eläimeen tai <i>Trypanosoma equiperdum</i> -tartunnan saaneeseen eläimeen;]		
	<i>tai</i> ⁽²⁾	[oriin osalta eläimen kuohintaan asti;]		
	b)	räkätaudin osalta kuuden kuukauden ajan siitä päivästä alkaen, jona tautiin sairastuneet hevoseläimet tai hevoseläimet, joiden osalta <i>Burkholderia mallei</i> -taudinaiheuttajan tai kyseisen taudinaiheuttajan vasta-aineiden osoittamiseksi tehdyn testin tulos oli positiivinen, lopetettiin ja hävitettiin;		
	c)	hevosen enkefalomyeliitin kaikkien tyyppien osalta kuuden kuukauden ajan siitä päivästä alkaen, jona tautiin sairastuneet hevoseläimet on teurastettu, lukuun ottamatta Länsi-Niilin virusinfektiota, jonka osalta kuuden kuukauden aika alkaa siitä päivästä, jona sairastuneet hevoseläimet kuolivat, poistettiin tilalta tai parantuivat täysin;		

EUROOPAN YHTEISÖ

Rekisteröidyt hevoseläimet, jalostukseen ja kasvatukseen tarkoitetut hevoseläimet, teurastettaviksi tarkoitetut hevoseläimet

II. Terveystietä koskevat tiedot ⁽¹⁾	II.a. Todistuksen viite-numero	II.b. Paikallinen viite-numero
<p>d) näivetystaudin osalta siihen päivään asti, jona tartunnan saaneiden eläinten teurastuksen jälkeen jäljelle jääneet eläimet ovat reagoineet negatiivisesti Cogginsin testiin, joka on tehty kahdesta kolmen kuukauden välein otetusta verinäytteestä;</p> <p>e) vesikulaarisen stomatiitin osalta kuuden kuukauden ajan viimeisestä tapauksesta;</p> <p>f) rabieksen osalta yhden kuukauden ajan viimeisestä tapauksesta;</p> <p>g) pernaruton osalta 15 päivän ajan viimeisestä tapauksesta;]</p> <p><i>tai</i> ⁽²⁾ [astumataudin, räkätaudin, hevosen enkefalomyeliitin kaikkien tyyppien, näivetystaudin, vesikulaarisen stomatiitin, pernaruton tai rabieksen esiintymisen jälkeen tilan kaikki kyseiselle taudille alttiiseen lajiin kuuluvat eläimet on teurastettu tai lopetettu ja kielto oli voimassa 30 päivän, tai pernaruton osalta 15 päivän ajan siitä päivästä alkaen, jolloin eläinten hävittämisen jälkeen tilojen desinfiointi oli saatu tyydyttävästi päätökseen;]</p> <p>II.6. parhaan tietoni mukaan <i>se/ne ei/eivät</i> ole olleet/olleet kosketuksissa tarttuvaan tautiin sairastuneisiin hevoseläimiin tämän ilmoituksen antamista edeltäneiden 15 vuorokauden aikana;</p> <p>II.7. <i>se/ne oli/olivat</i> tarkastusajankohtana siinä kunnossa, että <i>se/ne</i> voidaan kuljettaa aiotulla matkalla asetuksen (EY) N:o 1/2005 ⁽³⁾ säännösten mukaisesti.</p>		
Huomautukset		
I osa		
Kohta I.6: Vastaa CITES-lupnumeroa uhanalaisia lajeja ja niistä valmistettuja tuotteita koskevassa Washingtonin yleissopimuksessa lueteltujen hevoseläinten tapauksessa.		
Kohta I.16: Rekisteröintinumero (junavaunut tai kontti ja kuorma-autot), lennon numero (ilma-alus) tai nimi (laiva).		
Kohta I.19: Käytetään Maailman tullijärjestön harmonoidun järjestelmän asianmukaista HS-nimikettä: 01.01.01 tai 01.01.06.19		
Kohta I.31: Laji: hevonen, aasi, muuli, muuliaasi, seepra (risteytykset mukaan lukien)		
Tunnistusjärjestelmä: 31. joulukuuta 2009 saakka vastaa komission päätöksen 2000/68/EY 2 artiklassa tarkoitettua tunnistusnumeroa ja 1. tammikuuta 2010 alkaen komission asetuksen (EY) N:o 504/2008 2 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ja liitteessä I olevan 1 luvun A osan 4 kohdassa tarkoitettua yksilöllistä tunnistusnumeroa.		
II osa		
⁽¹⁾ II.1–II.6 kohdan tietoja ei tarvita, jos on olemassa direktiivin 2009/156/EY 6 artiklan mukainen kahdensivulinen sopimus.		
⁽²⁾ Tarpeeton viivataan yli.		
⁽³⁾ Tällä säännöksellä ei myönnetä eläinkuljetusten harjoittajille poikkeusta niille voimassaolevissa yhteisön säännöksissä asetetuista velvoitteista, erityisesti kun on kyse eläinten kuntoa kuljetuksen aikana koskevista vaatimuksista.		
— Tämä todistus on voimassa 10 päivää.		
— Leima ja allekirjoitus on tehtävä eri värillä kuin muut todistuksen merkinnät.		
<p>Virkaeläinlääkäri tai virallinen tarkastaja</p> <p>Nimi (suuraakkosin): Pätevyys ja virka-asema:</p> <p>Paikallinen eläinlääkintäyksikkö: Paikallisen eläinlääkintäyksikön numero:</p> <p>Päiväys: Allekirjoitus:</p> <p>Leima:</p>		

LIITE IV

AFRIKKALAINEN HEVOSRUTTO

DIAGNOSOINTI

Jäljempänä kuvattujen ELISA-testien (entsyymi-immunologiset määrittäykset) reagensseja saa afrikkalaisen hevusruton Euroopan yhteisöjen vertailulaboratoriosta tai taudista vastaavista Kansainvälisen eläintautiviraston (OIE) vertailulaboratoristoista.

1. **KILPAILEVA (KOMPETITIIVINEN) ELISA-TESTI AFRIKKALAISEN HEVOSRUTON VIRUKSEN (AHRV) VASTA-AINEIDEN OSOITTAMISEKSI (PAKOLLINEN TESTI)**

Kilpailevaa ELISA-testiä käytetään spesifisten AHRV-vasta-aineiden osoittamiseksi hevoseläinten seerumista. Laajaspektrinen, polykloonaalinen marsussa tehty anti-AHRV-immuuniseerumi, jäljempänä 'marsussa tehty antiseerumi', on seroryhmäspesifinen, ja sillä pystytään osoittamaan kaikki afrikkalaisen hevusruton viruksen serotyypit.

Testin periaate on, että AHRV-antigeenin ja marsussa tehdyn antiseerumin reaktio keskeytetään näyteseerumilla. Näyteseerumissa olevat AHRV-vasta-aineet kilpailevat marsussa tehdyn antiseerumin vasta-aineiden kanssa, mikä heikentää odotettua värimuutosta (sen jälkeen kun on lisätty entsyymimerkittyä anti-marsuvasta-ainetta ja substraattia). Seerumit voidaan testata yhtenä 1:5 laimennoksena (spot-testimenetelmä), tai ne voidaan titrata (seerumin titrausmenetelmä) kunnes saadaan positiivisen reaktion laimennuspäätepiste. Positiivisena pidetään yli 50 %:n inhibiatioarvoja.

Jäljempänä kuvattua testimenettelyä käytetään Pirbrightissa Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevassa afrikkalaisen hevusruton alueellisessa vertailulaboratoriossa.

1.1 **Testimenetelmä**

1.1.1 *Levyjen valmistus*

1.1.1.1 ELISA-levyt pinnoitetaan infektoituista soluviljelmistä uutetulla AHRV-antigeenilla ja laimennetaan karbonaatti/bikarbonaattipuskurissa (pH 9,6). ELISA-levyjä inkuboidaan yön yli 4 °C:ssa.

1.1.1.2 Levyt pestään kolmeen kertaan huuhtelemalla fosfaattipuskuroidulla fysiologisella suolaliuoksella (PBS), jonka pH on 7,2–7,4, ja kuopat tyhjennetään ja kuivataan imupaperiin taputtamalla.

1.1.2 *Kontrollikuopat*

1.1.2.1 Positiiviset kontrolliseerumit titrataan 1:2 laimennossarjalla (1:5–1:640), estopuskurissa (PBS + 0,05 % (v/v) Tween-20 + 5,0 % (w/v) rasvaton maitojauhe (Cadbury's Marvel™) + 1 % (v/v) täysikasvuisen naudan seerumi) kuopparivillä 1, niin että lopputilavuudeksi tulee 50 µl/kuoppa.

1.1.2.2 Lisätään 50 µl 1:5 laimennettua negatiivista kontrolliseerumia (10 µl seerumia + 40 µl estopuskuria) kuoppiin A ja B rivissä 2.

1.1.2.3 Lisätään 100 µl/kuoppa estopuskuria kuoppiin C ja D rivissä 2 (NOLLAKOE).

1.1.2.4 Lisätään 50 µl estopuskuria kuoppiin E, F, G ja H rivissä 2 (marsukontrolli).

1.1.3 *Spot-testimenetelmä*

1.1.3.1 Jokaisista testiseerumia lisätään laimennoksena 1:5 (10 µl seerumia + 40 µl estopuskuria) estopuskurissa kahteen rinnakkaiskuoppaan riveillä 3–12.

tai

1.1.4 Seerumin titrausmenetelmä

- 1.1.4.1 Kustakin testinäytteestä valmistetaan 1:2 laimennossarja (1:5–1:640) estopuskurissa poikki levyn kahdeksaan kuoppaan käyttäen yhtä kuoppariviä (riveille 3–12).

jonka jälkeen

- 1.1.5 Lisätään 50 µl estopuskurilla esilaimennettua marsussa tehtyä antiseerumia ELISA-levyn kaikkiin kuoppiin nollakoekuoppaa lukuun ottamatta (kaikkien kuoppien lopputilavuus on nyt 100 µl).

- 1.1.5.1 Inkuboidaan vaakatasossa pyörivässä ravistelijassa 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

- 1.1.5.2 Levyt pestään kolmeen kertaan ja kuivataan imupaperiin taputtamalla kuten aikaisemmin.

- 1.1.5.3 Lisätään 50 µl estopuskurissa esilaimennettua kanissa tehtyä anti-marsu-piparjuuriperoksidaasi(HRP)-konjugaattia jokaiseen kuoppaan.

- 1.1.5.4 Inkuboidaan vaakatasossa pyörivässä ravistelijassa 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

- 1.1.5.5 Levyt pestään kolmeen kertaan ja kuivataan imupaperilla kuten aikaisemmin.

1.1.6 Kromogeeni

Valmistetaan kromogeeni eli OPD-liuos (OPD = ortofenyleenidiamiini) valmistajan ohjeiden mukaan (0,4 mg/ml steriilissä tislatussa vedessä) juuri ennen käyttöä. Lisätään substraatti (vetyperoksidi = H₂O₂) 0,05 %:n (v/v) loppupitoisuuden saavuttamiseksi (1:2 000 30-prosenttisessa H₂O₂-liuoksessa). Lisätään 50 µl OPD-liosta jokaiseen kuoppaan, ja levyt jätetään 10 minuutiksi huoneenlämpöön. Reaktio pysäytetään lisäämällä 1 M rikkihapoa (H₂SO₄) (50 µl/kuoppa).

1.1.7 Lukema

Levyt luetaan spektrofotometrissä aallonpituudella 492 nm.

1.2 Tulosten laskeminen

- 1.2.1 Tietokoneohjelmiston avulla tulostetaan OD-arvot (optinen tiheys) ja inhibitioprosentti (PI) testi- ja kontrolliseerumeille vertaamalla tuloksia neljän marsukontrollikuopan keskiarvoihin. OD- ja PI-arvoja käytetään arvioitaessa, onko testitulokset hyväksyttävissä rajoissa. Neljän marsukontrollikuopan yläraja-arvot (UCL) ja alaraja-arvot (LCL) ovat välillä 1,4–0,4 OD. Inhibitioprosenttiin 50 perustuvan positiivisen kontrollin viimeisen positiivisen laimennoksen pitäisi olla 1:240 (vaihteluvälillä 1:120–1:480). Kaikki ne levyt, jotka eivät täytä edellä olevia perusteita, on hylättävä. Jos positiivisen kontrolliseerumin pitoisuus on kuitenkin yli 1:480 ja testinäytteet ovat edelleen negatiiviset, negatiiviset testinäytteet voidaan kuitenkin hyväksyä.

Negatiivista kontrolliseerumia sisältävien rinnakkaiskuoppien PI-arvojen olisi oltava välillä +25 % ja –25 %, ja rinnakkaisten nollakoekuoppien PI-arvojen välillä +95 ja +105 %. Näiden rajojen ulkopuolella olevat arvot eivät välttämättä merkitse sitä, ettei lukemaa voisi hyväksyä, mutta viittaavat siihen, että on kehittymässä taustaväri.

- 1.2.2 Testiseerumin diagnostinen raja-arvo on 50 % (PI 50 %). Näytteet, joiden PI-arvot ovat yli 50 %, ovat POSITIIVISIA. Näytteet, joiden PI-arvot ovat alle 50 %, ovat NEGATIIVISIA.

Rinnakkaiskuoppien raja-arvot ylittäviä tai alittavia näytteitä pidetään epäilyttävinä. Tällaiset näytteet voidaan testata uudelleen spot-testillä ja titraamalla. Positiiviset näytteet voidaan titrata, jolloin selviää näytteen positiivisuuden taso.

Spot-testin kaavio

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	Pos. kontr.		Testiseerumit									
A	1:5	Neg. kontr.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
B	1:10	Neg. kontr.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
C	1:20	Nollakoe										
D	1:40	Nollakoe										
E	1:80	M-kontr.										
F	1:160	M-kontr.										
G	1:320	M-kontr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
H	1:640	M-kontr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Neg. kontr. = negatiivinen kontrolli.

Pos. kontr. = positiivinen kontrolli.

M-kontr. = marsukontrolli.

Seerumititraation malli

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	Pos. kontr.		Testiseerumit									
A	1:5	Neg. kontr.	1:5									1:5
B	1:10	Neg. kontr.	1:10									1:10
C	1:20	Nollakoe	1:20									1:20
D	1:40	Nollakoe	1:40									1:40
E	1:80	M-kontr.	1:80									1:80
F	1:160	M-kontr.	1:160									1:160
G	1:320	M-kontr.	1:320									1:320
H	1:640	M-kontr.	1:640									1:640

Neg. kontr. = negatiivinen kontrolli.

Pos. kontr. = positiivinen kontrolli.

M-kontr. = marsukontrolli.

2. EPÄSUORA ELISA-TESTI AFRIKKALAISEN HEVOSRUTON VIRUKSEN (AHRV) VASTA-AINEIDEN OSOITTAMISEKSI (PAKOLLINEN TESTI)

Jäljempänä kuvattu testi on diagnostisten testien ja rokotteiden standardeja käsittelevän OIE:n käsikirjan (neljäs painos, 2000) 2.1.11 luvun mukainen.

Rekombinantti-VP7-proteiinia on käytetty antigeeninä AHR-viruksen vasta-aineen osoittamiseksi. Antigeenia käytettäessä testin herkkyys ja spesifisyys ovat korkeita. Muita etuja ovat antigeenin stabiilius ja vaarattomuus (ei infektiivinen).

2.1 Testimenetelmä:

2.1.1 Kiinteä faasi:

2.1.1.1 ELISA-levyt pinnoitetaan karbonaatti/bikarbonaattipuskurilla (pH 9,6) laimennetulla rekombinantti-AHRV-4 VP7:llä. Levyjä inkuboidaan yön yli 4 °C:ssa.

2.1.1.2 Levyt pestään tislatulla vedellä, jossa on 0,01 %:a (v/v) Tween 20:tä (pesuliuos), viiteen kertaan. Levyjä taputetaan varovasti imukykyisen materiaalin päällä, jotta kaikki neste saadaan imeytettyä pois.

2.1.1.3 Levyille annostellaan estoliuosta (PBS + 5 % (w/v) rasvatonta maitoa (kuivattu rasvaton maito Nestlé Dry Skim Milk™)), 200 µl/kuoppa, annetaan olla 1 tunti 37 °C:ssa.

2.1.1.4 Estoliuos poistetaan, ja levyjä taputetaan varovasti imukykyisen materiaalin päällä, jotta kaikki neste saadaan pois.

2.1.2 Testinäytteet:

2.1.2.1 Testattavat seeruminäytteet sekä positiiviset ja negatiiviset kontrolliseerumit laimennetaan suhteessa 1:25 PBS:n + 5 % (w/v) rasvattoman maidon + 0,05 % (v/v) Tween 20:n liuoksella, ja pipetoidaan 100 µl kuoppaa kohti. Inkuboidaan 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

Titrausta varten tehdään 1:2 laimennosten sarja alkaen laimennussuhteesta 1:25 (100 µl/kuoppa), yksi levyriivi seerumia kohti, ja sama toistetaan positiivisten ja negatiivisten kontrollien kanssa. Inkuboidaan 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

2.1.2.2 Levyt pestään kuten vaiheessa 2.1.1.2.

2.1.3 Konjugaatti:

2.1.3.1 Pipetoidaan 100 µl/kuoppa piparjuuriperoksidaasi(HRP)-konjugoitua hevosen gammaglobuliinia vastaan tehtyä antiseerumia, joka on esilaimennettu puskuriin (PBS + 5 % maito + 0,05 % Tween 20), pH 7,2. Inkuboidaan 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

2.1.3.2 Levyt pestään kuten vaiheessa 2.1.1.2.

2.1.4 Kromogeeni/substraatti:

2.1.4.1 Lisätään 200 µl/kuoppa kromogeeni/substraattiliuosta [10 ml 80,6 mM DMAB (dimetyyli-aminobentsaldehydi) + 10 ml 1,56 mM MBTH (3-metyyli-2-bentso-tiatsoliinihydratsonihydrokloridi) + 5 µl H₂O₂].

Värimuutos pysäytetään lisäämällä 50 µl 3 N H₂SO₄:ää noin 5–10 minuutin jälkeen (ennen kuin negatiivinen kontrolli alkaa värjäytyä).

Muita kromogeeniä, kuten ABTS (2,2'-atsino-bis-[3-etyyli-bentsotiatsoliini-6-sulfonihappo]), TMB (tetrametyyli-bentsidini) tai OPD (ortofenyleenidiamiini), voidaan myös käyttää.

2.1.4.2 Levyt luetaan aallonpituudella 600 nm (tai 620 nm).

2.2 Tulosten tulkinta:

2.2.1 Raja-arvo lasketaan lisäämällä 0,6 negatiivisen kontrollin arvoon. (0,6 on 30 negatiivisen seerumin ryhmällä saatu vakiopoikkeama.)

2.2.2 Raja-arvon alittavan absorbanssin antavia testinäytteitä pidetään negatiivisina.

2.2.3 Raja-arvon +0,15 ylittävän absorbanssin antavia testinäytteitä pidetään positiivisina.

- 2.2.4 Testinäytteitä, joiden absorbanssi on edellä mainittujen välillä, pidetään epäilyttävinä, ja jotain muuta menetelmää on käytettävä tuloksen vahvistamiseksi.

3. ESTO-ELISA-TESTI AFRIKKALAISEN HEVOSRUTON VIRUKSEN (AHRV) VASTA-AINEIDEN OSITTAMISEKSI (PAKOLLINEN TESTI)

Esto-ELISA-testiä käytetään spesifisten AHRV-vasta-aineiden osoittamiseksi taudille alttiiden lajien seerumista. VP7 on AHRV:n tärkein antigeeninen virusproteiini. Se on konservoitunut ja todettavissa kaikissa 9:ssä AHRV:n serotyypissä. Koska testissä käytetty monoklooninen vasta-aine (MAb) toteaa myös VP7-antigeenin, testi on hyvin herkkä ja spesifinen. Lisäksi rekombinantti-VP7-antigeeni on täysin vaaraton ja tämän vuoksi hyvin turvallinen.

Kokeen periaate on, että rekombinantti-VP7:n, joka on ELISA-levyyn sitoutunut antigeeni, ja VP7:lle spesifisen konjugoidun MAb:n reaktio keskeytetään. Testiseerumeissa oleva vasta-aine estää antigeenin ja MAb:n välisen reaktion, mikä heikentää syntyvää väriä.

Jäljempänä kuvattua testiä käytetään Algetessa Espanjassa sijaitsevassa afrikkalaisen hevusruton Euroopan yhteisön vertailulaboratoriossa.

3.1 Testimenetelmä:

3.1.1 ELISA-levyt

- 3.1.1.1 ELISA-levyt pinnoitetaan karbonaatti/bikarbonaattipuskurissa (pH 9,6) laimennetulla rekombinantti-AHRV-4 VP7:llä, ja niitä inkuboidaan yön yli 4 °C:ssa.

- 3.1.1.2 Levyt pestään viidesti PBS:lla, jossa on 0,05 %:a (v/v) Tween-20:tä (PBST).

- 3.1.1.3 Levyt stabiloidaan stabilointiliuoksella, jotta niitä voidaan säilyttää 4 °C:ssa aktiivisuuden katoamatta, sekä kuivataa imupaperiin taputtamalla.

3.1.2 Testinäytteet ja kontrollit

- 3.1.2.1 Seulontaa varten: Testiseerumit ja kontrollit laimennetaan suhteessa 1:10 suoraan levyllä PBST-liuoksella siten, että lopputilavuus on 100 µl/kuoppa. Inkuboidaan 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

- 3.1.2.2 Titrausta varten: Valmistetaan testiseerumeista ja positiivisista kontrolleista 1:2 laimennosten sarja (100 µl/kuoppa) (1:10–1:1 280) kahdeksassa kuopassa. Negatiivinen kontrolli testataan laimennoksella 1:10.

3.1.3 Konjugaatti

Lisätään esilaimennettua HRP-konjugoitua MAb:a (VP7:lle spesifinen monoklooninen vasta-aine) 50 µl/kuoppa kuhunkin kuoppaan ja sekoitetaan varovasti tasakoosteisuuden varmistamiseksi. Inkuboidaan 30 minuutin ajan 37 °C:ssa.

- 3.1.4 Levyt pestään viidesti PBST-liuoksella ja kuivataan imupaperiin taputtamalla kuten aikaisemmin.

3.1.5 Kromogeeni/substraatti

Lisätään kromogeeni/substraattiliuosta [1 ml ABTS (2,2'-atsino-bis-[3-etyylilibentsotiatsoliini-6-sulfonihappo]) (5 mg/ml) + 9 ml substraatti-puskuria (0,1 M fosfaattisitraattipuskuria, jonka pH on 4 ja jossa on 0,03 % H₂O₂)] 100 µl/kuoppa ja inkuboidaan 10 minuuttia huoneenlämmössä. Värimuutos pysäytetään lisäämällä 2 % (w/v) SDS:ää (natriumdodekyylisulfaatti) (100 µl/kuoppa).

3.1.6 Lukema

Levyt luetaan aallonpituudella 405 nm ELISA-lukulaitteessa.

3.2 Tulosten tulkinta

3.2.1 Määrityksen validointi

Testi on hyväksyttävä, jos negatiivisen kontrollin (NK) optinen tiheys (OD) on yli 1,0 ja positiivisen kontrollin (PK) OD on alle 0,2.

3.2.2 Raja-arvon laskeminen

Positiivinen raja-arvo = $NK - ((NK-PK) \times 0,3)$

Negatiivinen raja-arvo = $NK - ((NK-PK) \times 0,2)$

NK on negatiivisen kontrollin OD ja PK on positiivisen kontrollin OD.

3.2.3 Tulosten tulkinta

Näytteitä, joiden OD on alhaisempi kuin positiivinen raja-arvo, on pidettävä AHRV-vasta-ainepositiivisina.

Näytteitä, joiden OD on korkeampi kuin negatiivinen raja-arvo, on pidettävä AHRV-vasta-ainenegatiivisina.

Näytteitä, joiden OD on näiden kahden arvon välillä, olisi pidettävä epäilyttävinä, ja eläimistä olisi otettava uudet näytteet 2–3 viikon kuluttua.

LIITE V

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista

(22 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 90/426/ETY
(EYVL L 224, 18.8.1990, s. 42)

Neuvoston direktiivi 90/425/ ETY
(EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29)

Ainoastaan 15 artiklan 3 kohta

Neuvoston direktiivi 91/496/ ETY
(EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56)

Ainoastaan 26 artiklan 2 kohdassa direktiiviin 90/426/EY tehdyn viittauksen osalta

Komission päätös 92/130/ ETY
(EYVL L 47, 22.2.1992, s. 26)

Neuvoston direktiivi 92/36/ ETY
(EYVL L 157, 10.6.1992, s. 28)

Ainoastaan 1 artikla

Vuoden 1994 liittymissopimuksen liitteessä I oleva V.E.I.A.3 kohta
(EYVL C 241, 29.8.1994, s. 132)

Komission päätös 2001/298/EY
(EYVL L 102, 12.4.2001, s. 63)

Ainoastaan 1 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I olevassa 2 kohdassa direktiiviin 90/426/EY tehdyn viittauksen osalta

Komission päätös 2002/160/EY
(EYVL L 53, 23.2.2002, s. 37)

Neuvoston asetus (EY) N:o 806/2003
(EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1)

Ainoastaan liitteessä III oleva 10 kohta

Vuoden 2003 liittymissopimuksen liitteessä II oleva 6.B.I.16 kohta
(EUVL L 236, 23.9.2003, s. 381)

Neuvoston direktiivi 2004/68/EY
(EUVL L 139, 30.4.2004, s. 321)

Ainoastaan 15 artikla

Neuvoston direktiivi 2006/104/EY
(EUVL L 363, 20.12.2006, s. 352)

Ainoastaan liitteessä oleva I.2 kohta

Neuvoston direktiivi 2008/73/EY
(EUVL L 219, 14.8.2008, s. 40)

Ainoastaan 7 artikla

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(22 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
90/426/ETY	1 päivä tammikuuta 1992
90/425/ETY	1 päivä heinäkuuta 1992
91/496/ETY	1 päivä heinäkuuta 1992
92/36/ETY	31 päivä joulukuuta 1992
2004/68/EY	19 päivä marraskuuta 2005
2006/104/EY	1 päivä tammikuuta 2007
2008/73/EY	1 päivä tammikuuta 2010

LIITE VI

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 90/426/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan a ja b alakohta	2 artiklan a ja b alakohta
2 artiklan c alakohta	2 artiklan c alakohdan i ja ii alakohta
2 artiklan d–i alakohta	2 artiklan d–i alakohta
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	4 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
4 artiklan 4 kohdan i ja ii alakohta	4 artiklan 4 kohdan a ja b alakohta
4 artiklan 5 kohdan a alakohdan ensimmäinen–kuudes luetelmakohta	4 artiklan 5 kohdan a alakohdan i–vi alakohta
4 artiklan 5 kohdan b alakohta	4 artiklan 5 kohdan b alakohta
4 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen–kahdeksas luetelmakohta	4 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan a–h alakohta
4 artiklan 6 kohdan toinen ja kolmas alakohta	4 artiklan 6 kohdan toinen ja kolmas alakohta
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohdan a alakohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta
5 artiklan 2 kohdan b alakohta	5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohta
5 artiklan 2 kohdan c alakohta	5 artiklan 3 kohta
5 artiklan 2 kohdan d alakohta	5 artiklan 4 kohta
5 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta	5 artiklan 5 kohdan a ja b alakohta
5 artiklan 3 kohdan c alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	5 artiklan 5 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan i ja ii alakohta
5 artiklan 3 kohdan c alakohdan toisen luetelmakohdan viimeinen virke	5 artiklan 5 kohdan c alakohdan toinen alakohta
5 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta	5 artiklan 5 kohdan d ja e alakohta
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	8 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohta	8 artiklan 3 kohta
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artiklan 1 kohta	11 artikla
11 artiklan 2 kohta	—
12 artikla	12 artikla
13 artikla	13 artikla

Direktiivi 90/426/ETY	Tämä direktiivi
14 artikla	14 artikla
15 artikla	15 artikla
16 artiklan 1 kohdan a–f alakohta	16 artiklan 1 kohdan a–f alakohta
16 artiklan 1 kohdan viimeinen virke	—
16 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
17 artikla	18 artikla
18 artikla	17 artikla
19 artiklan i–iv alakohta	19 artiklan a–d alakohta
22 artikla	—
23 artikla	20 artikla
24 artiklan 1 ja 2 kohta	21 artiklan 1 ja 2 kohta
24 artiklan 3 kohta	—
25 artiklan 1 ja 2 kohta	21 artiklan 1 ja 3 kohta
26 artikla	—
27 artikla	—
—	22 artikla
—	23 artikla
28 artikla	24 artikla
Liite A	Liite I
Liite B	Liite II
Liite C	Liite III
Liite D	Liite IV
—	Liite V
—	Liite VI